

187.

Sakta,

(Stora Lundby.)

1. Och gos-sen steg i bå-ten, Han var så hjärtligt
glad, Så rod-de han till Bo-vik I
tan-kar att få ja, I tan-kar att få ja.

2. Och när han kom till Bovik,
Sköt han sin båt i land,
Där mötte han sin svärmor
Och så sin lilla vän.
3. »Hör ni, min svärmor lilla!
Kan jag er dotter få?
Det är just min begäran,
Jag eder fråga må.»
4. »Ack nej, min hjärtans gosse,
Det kan du icke få.
Min dotter är för unger
Att taga man i år.

5. Inte kan hon brygga,
Ej häller baka bröd
Och många andra sysslor,
Som h nne tillh r.»
6. »Ja, om jag skulle v nta
I sju och tr tti  r,
Blott h nne jag kan  ga,
Blott h nne jag kan f .»
7. »Nej, om du s  vill v nta
I sju och nitti  r,
Du aldrig h nne  ger,
Du aldrig h nne f r.»
-